

הלב של שיר

אגדה קסומה
על פי ספרה של ריטה

מחזה: צרויה להב
מילות השירים: צרויה להב וריטה
בימוי: משה קפטן ועוז מורג

ריטה

כוריאוגרפיה: עוז מורג לחנים לשירים: סגיב כהן עיבודים וניהול מוסיקלי: נדב רובינשטיין תפאורה: במבי פרידמן
עיצוב תלבושות: יובל כספין תלבושות: שלומית פניקל תאורה: רונן נג'ר וידאו: דניאל קמינסקי
ע. כוריאוגרף: ארז צמח אביזרים: נרקיס אלבה ע. במאי: מירי קירמאיר

משתתפים: שיר: סיון פז בוגנים/אור אילן אמא חורגת: שמרית ששון נרגס האחות החורגת: יוליה איגלניק
נדי: עופר פלדמן זקנה: תקוה עיזי רקדנים ורקדניות: לירון כהן, ארז צמח, מריאנה סינצ'וק, תומר יפרח

עיצוב: שרה ליברמן, צילום: דניאל קמנוסקי, 7.2013

התפאורה בהצגה

בהצגת מחול צריך לפנות שטח גדול לריקוד, ולכן אי אפשר למלא את כל הבמה בחלקי תפאורה, כי הרקדנים עלולים להיתקל בהם.

בהצגה 'הלב של שיר' מעצב התפאורה ביחד עם הבמאי והכוריאוגרף, חיפשו פתרון להתאמת התפאורה למקומות השונים המופיעים בסיפור בצורה כזו, שניתן יהיה עדיין לרקוד ברוב שטח הבמה.

דוגמאות: המטבח המוזנח ששיר מנקה ומסדרת, בנוי מסדרה של שולחנות שעליהם מונחים כלי מטבח. לשולחנות חיברו גלגלים כך שניתן במהירות להכניס ולהוציא אותם מהבמה לפי הצורך.

הגן היבש של הזקנה מוצג באמצעות מסך העשוי מחבלים המזכירים שורשים וענפים של עצים, והגן הפורח ששיר משאירה אחריה הוא מסך הנכנס לבמה ועשוי מסרטים של פרחים.

את המסכים השונים פותחים וסוגרים בהתאם לסצנות השונות.

הבית של שיר מסומן בעזרת שער על גלגלים, הנראה כמו מרפסת. הוא נכנס ויוצא בקלות לבמה בכל פעם שצריך להציג סצנה בבית.

התלבושות בהצגה

את התלבושות היפות והצבעוניות עיצב יובל כספין. יובל בחר בדים צבעוניים בסגנון פרסי, כי העלילה של הסיפור מתרחשת בפרס. הבגדים בהצגה רחבים ונוחים, ומאפשרים לשחקנים לנוע בחופשיות ולרקוד איתם.

המחלקה החינוכית מאחלת לכם צפיה מהנה!

משרדי תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער (ע"ר): רחוב בלפור 30, תל אביב, מיקוד: 6521202, טל': 03-5111444, פקס: 03-5106928
מחממים לבקר באתר האינטרנט שלנו: www.porat-theater.co.il ולהיות חברים שלנו בפייסבוק

הריקודים בהצגה

הריקודים מעבירים בשפת המחול את סיפור המחזה.

ריקוד השוק הפרסי – ריקוד המתאר את האווירה ברחוב הפרסי בעיר בו מתגוררות הדמויות.

ריקוד כדור הצמר שעף ברוח – ריקוד המתאר את שירי רודפת ברחובות אחר כדור הצמר.

ריקוד המטבח – שיר עם עוד ארבע רקדניות "כפילות" מסדרות את המטבח

המוזנח של הזקנה. הכוריאוגרף בחר להוסיף רקדניות כפילות כדי להעביר את תחושת

הפעלתנות של שירי והעבודה הרבה שהשקיעה במתן עזרה לזקנה.

ריקוד החצר – עם רקדניות כפילות כמו במטבח, אך הפעם בגינה של הזקנה.

ריקוד הבריכות – ריקוד המתאר את הטבילה בבריכות מים. הרקדנים אוחזים בבד שצורתו

עגולה, ומניפים אותו מעל וסביב שירי. תנועת הרקדנים מסמלת את תנועת המים.

ריקודי המטבח, החצר והבריכות – הריקודים המקבילים שאותם מבצעת האחות

החורגת נרגס, אך הפעם בסימן של הרס וחורבן.

ריקוד תיבת המזכרות – ריקוד המבטא את געגועיה של שירי לאימה.

ריקוד סיום השתחוויה – ריקוד עליז ושמח החותם את ההצגה.

אלו השירים שמבטאים את קשת המצבים הרגשיים והתחושות של גיבורת המחזה:

שירי נזכרת בגעגועים באימה, דרך שיר שאימה שרה לה כשהיתה קטנה.

בשיר השני שירי מתבוננת בעיניה של הזקנה, ומרגישה שהיא רוצה לעזור לה.

בשיר השלישי שירי שרה לאמה ואחותה החורגת על סוד הקסם שגילתה, בכך שהקשיבה

למה שהלב של הזקנה אמר לה.

לקראת הצפייה בהצגה

אנו ממליצים לכם לקרוא את הספר 'הלב של שירז'.

הספר מבוסס על סיפור אשר עבר במשפחתה של ריטה, מאם לבת.

ריטה שמעה אותו רבות בילדותה והיא, בתורה, סיפרה את הסיפור לשתי בנותיה.

מדבריה של ריטה על הספר:

כשהייתי קטנה אמא שלי הייתה מספרת לי סיפור שאהבתי מאוד, על ילדה אחת שאבד לה כדור צמר, על אשה זקנה ועל שתי ברכות של קסם. כשבגרתי ונעשיתי אמא, סיפרתי את הספור לבנותיי, והן אהבו אותו ובקשו לשמע אותו שוב ושוב. ובינתיים הוא התמלא והשתנה: הילדה שאבד לה כדור הצמר קיבלה שם - שירז.

הוספתי לו פרטים חדשים כי ככה זה עם סיפורים אהובים.

מי שחוזר ומספר אותם נותן להם מעצמו, ובכל פעם משתנה ומתחדש יחד אתם, ממש כמו מי שמקשיב להם עוד ועוד ומי שימשיך ויספר אותם הלאה...

על ההצגה

שירז הצעירה מתגוררת עם אמה ואחותה החורגות. אמה החורגת מגדלת אותה בביתה כאילו הייתה משרתת, ואחותה החורגת נרגס מקנאה בה ומציקה ללא הפסקה. ביום סתווי אחד, כששירז יושבת על אדן החלון לסרוג סוודר לקראת החורף, נושאת הרוח את כדור הצמר שלה אל ביתה של זקנה מסתורית. המפגש שלה עם הזקנה מוכיח כי מה שחשוב הוא הלב שבפנים, ולא רק מה שנראה לכל מבחוץ.

את ההצגה מלווה פסקול מתוך אלבומיה השונים של ריטה כשהבולט ביניהם הוא האלבום הפרסי שראה אור בשנה שעברה.

סגנון המופע:

'הלב של שירז' היא הצגת תיאטרון מחול המשלבת את שפת התיאטרון עם שפת המחול, שבה הגוף הוא הכלי העיקרי להבעה. אנו מציעים להנחות את התלמידים לשים לב בזמן הצפייה מתי סצירה מועברת במילים ומתי היא מועברת בריקוד בלבד, ואיך תחושות או רגשות של דמויות מובעות דרך מחול בשפת הגוף והתנועה?

השילוב של סיפור, יחד עם תיאטרון, מוסיקה וריקוד - יש בו עוצמה תיאטרלית וביכולתו לגרום לחוויה מרוממת המרחיבה את הלב.

לאחר הצפייה בהצגה מהלב של שירז למפתח הל"ב

"הזקנה אמנם שהיא רוצה שאהרוס את הכל, אבל אני שמעתי את מה שהלב שלה ביקש..."

שוחחו עם התלמידים על נושאי מפתח הל"ב - **אכפתיות, כבוד ונתינה העולים מן ההצגה:**

הזקנה מבקשת משירז להרוס ולשבור, אך שירז רואה לנגד עיניה אשה מבוגרת שזקוקה לעזרתה, והיא מנקה את המטבח, מסדרת ועובדת בגינה של הזקנה למרות שלא ביקשה זאת ממנה.

איזו תחושה מרגישים כשעוזרים למישהו שזקוק לעזרה?

מה משמח בנתינה?

מה יותר משמח, לתת או לקבל?

מה אתם עושים כשהקול הקטן בליבכם אומר לכם - לעזור למישהו שזקוק לעזרה?

האם אתם מקשיבים לקול הקטן ומציעים את עזרתכם?

אכפתיות ונתינה יכולות להתבטא לא רק במעשה אלא גם במילים.

ספרו על מקרה שבו הרגשתם עצב, פחד או כעס ומישהו מחבריקם תמך בכם ועזר לכם לשפר את הרגשתכם.

